

Arrest

nr. 171 768 van 13 juli 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 8 juli 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juni 2016.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 juli 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 juli 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. GEENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen in 2013 en heeft zich een tweede keer vluchteling verklaard op 21 juni 2016.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.3. Op 30 juni 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Deze beslissing werd op 1 juli 2016 per drager betekend.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart over de Nigeriaanse nationaliteit te beschikken en afkomstig te zijn uit Benin-City. U verblijft reeds sinds begin 2013 in België. Op 13 maart 2016 werd u door de Antwerpse politie in café 't Keteltje gearresteerd bij een vreemdelingencontrole en overgebracht naar het gesloten centrum van Steenokkerzeel waar u op 08 maart 2016 **een eerste keer asiel heeft aangevraagd**. U haalde bij deze asielaanvraag een vrees aan voor de vrouw die u uit Nigeria weghaalde om u nadien in de prostitutie te dwingen en aan wie u een aanzienlijk bedrag zou verschuldigd zijn. Op 20 mei 2016 werd deze asielaanvraag door het Commissariaat-generaal afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 06 juni 2016 diende u bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beroep in tegen deze beslissing. Doch de beslissing van het Commissariaat-generaal werd gehandhaafd bij arrest van 13 juni 2016 (arrestnummer 169636). U tekende geen verder beroep aan tegen deze beslissing.

Op 22 juni 2016 werd voor u een repatriëring naar Nigeria voorzien, deze werd geannuleerd aangezien u op 21 juni 2016 **een tweede asielaanvraag indiende**. In onderhavige asielaanvraag steunt u op uw eerder aangehaalde asielmotieven. U verklaart verder op 19 juni 2016 uw grootmoeder te hebben gebeld die u vertelde dat zij opnieuw een dreigtelefoon had ontvangen van O.(...), de vrouw voor wie u op de vlucht bent. Zij vertelde uw grootmoeder dat zij u zou vermoorden bij een terugkeer naar Nigeria en bedreigde ook uw grootmoeder.

U legt geen documenten neer ter ondersteuning van deze tweede asielaanvraag.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden. In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In dit verband dient vooreerst te worden opgemerkt dat uw vorige asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, dit omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op wezenlijke wijze ondermijnd werd, en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. U slaagde er niet in aannemelijk te maken dat u omwille van de aangehaalde feiten die zich afspeelden na uw vertrek uit Nigeria enige problemen te zullen kennen bij uw terugkeer naar uw land van herkomst. Er werd namelijk geen geloof gehecht aan de omstandigheden waarin u uw land van herkomst zou hebben verlaten, noch aan de feiten die u aanhaalt na uw vertrek. Uw verklaringen represailles te zullen kennen nadat u weigerde voor O.(...) in de prostitutie te werken werden als ongeloofwaardig beschouwd. Vervolgens werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geconcludeerd dat zij geen redenen zien om de omstreden beslissing te vernietigen en bevestigen zij de beoordeling van het Commissariaat-generaal. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen hecht evenmin geloof aan de manier waarop u w land van herkomst zou hebben verlaten, noch aan het feit dat u nog enige vervolging zou dienen te vrezen. U diende geen cassatieberoep in bij de Raad van State, bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Het Commissariaat-generaal kan zich er toe beperken om in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen. Er mag derhalve van u worden verwacht dat u nieuwe elementen en/of feiten aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van uw vorige asielaanvraag incorrect is, en u alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

In casu komt het Commissariaat-generaal tot de slotsom dat u geen dergelijke elementen naar voren brengt. U verklaart enkel en alleen dat uw grootmoeder opnieuw een dreigtelefoontje zou hebben ontvangen vanwege O.(...). Dit kadert echter volledig binnen de feiten die u aanhaalde in uw eerste asielaanvraag, wat als ongeloofwaardig werd beoordeeld. Het gegeven dat u aanhaalt dat uw grootmoeder opnieuw een dreigtelefoon zou hebben ontvangen verandert niets aan deze beoordeling, gezien dit op geen enkele manier een ander licht werpt op het door u geopperde asielrelaas. In het kader van uw eerste asielaanvraag werd reeds geoordeeld dat gezien er aan de manier waarop u Nigeria verliet reeds moeilijk geloof kan worden gehecht, ook de represailles die u vreest vanwege

O.(...) omdat u haar niet kon terugbetalen voor de gemaakte reiskosten op de helling komen te staan. Deze beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tot de zijne gemaakt. Er wordt niet ingezien hoe uw loutere verklaring dat uw grootmoeder opnieuw zou zijn opgebeld deze beoordeling teniet kan doen.

Waar u aanhaalt in **Griekenland om dezelfde feiten te zijn erkend als vluchteling** en dat dit gemakkelijk kan worden nagegaan dient te worden opgemerkt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen reeds oordeelde dat het ontbreken van dit asioldossier een correcte beoordeling van uw asielaanvraag niet in de weg staat. Daarenboven weerhoudt niets u er van de volgens u essentiële elementen uit deze eerdere Griekse asielaanvraag kenbaar te maken. Aangezien u nalaat dit te doen kan niet worden ingezien welke concrete elementen uit uw Griekse asioldossier dermate essentieel zouden zijn dat zij dienen te worden toegevoegd aan het administratief dossier teneinde een correcte beoordeling te kunnen maken van uw asielaanvraag in België.

Uit uw asioldossier blijkt verder dat u een procedure doorliep bij PAG-ASA om erkend te worden als een slachtoffer van mensenhandel. Hoewel zij oordelen dat uit uw verklaringen blijkt dat u slachtoffer zou zijn geweest van mensenhandel met seksuele uitbuiting in Turkije is ook hun inschatting niet in staat de eerdere beoordeling van het Commissariaat-generaal te wijzigen. In de eerste plaats baseren ook zij zich louter op uw verklaringen, waarvan zij bovendien aangeven dat deze vaag bleven. Hun loutere inschatting van de feiten zijn dan ook niet in staat de inschatting van het Commissariaat-generaal te wijzigen en de geloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In haar beslissing van 22 juni 2016 oordeelde de Dienst Vreemdelingenzaken dat alle verblijfsprocedures werden afgewezen en er geen schending van het artikel 3 EVRM werd aangetoond. Zij oordelen dat er zich geen probleem stelt van non-refoulement, in geen enkele procedure werd een probleem van artikel 3 EVRM aangehaald.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing geen schorsend beroep kan worden ingediend aangezien u zich in een situatie bevindt zoals vermeld in artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 57/6/2, 48 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, de beginselen van behoorlijk bestuur, de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, en de artikelen 2 en 3 van de wet inzake de formele motivering van de bestuurshandelingen, onderneemt verzoekster een poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing, waarbij zij haar grieven formuleert als volgt:

"A. Algemeen

1. *Uw Raad kan overeenkomstig artikel 39/2, § 1, 3° Vreemdelingenwet de bestreden beslissing tot niet-inoverwegingneming van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bedoeld in artikel 57/6/2 Vreemdelingenwet vernietigen omdat er ernstige aanwijzingen bestaan dat de verzoekende partij in aanmerking zou komen voor de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling, zoals bepaald in artikel 48/3, of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4. De verzoekende partij benadrukt dat deze aanwijzingen weldegelijk voorhanden zijn, in weerwil van de bestreden beslissing van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Het oordeel van de Commissaris-generaal wordt in zijn totaliteit betwist, in het bijzonder de punten zoals hieronder weergegeven.*

B. De eerste asielaanvraag in Griekenland

2. *Verzoekster verliet in 2010 haar geboorteland, Nigeria. Zij reisde naar Europa via Griekenland. De personen waarmee verzoekster reisde waren moslim, terwijl verzoekster zelf christen is. Er werd haar daarom opgedragen een islamitische naam te gebruiken: M. S.. Door verzoekster werd in 2010 asiel aangevraagd in Griekenland. De asielaanvraag werd geregistreerd via haar islamitische naam (M. S.). Door haar asielaanvraag werd verzoekster in het bezit gesteld van verblijfsdocumenten. Verzoekster verkreeg verblijfsdocumenten als vluchteling.*

3. *De eerste asielaanvraag van verzoekster (2010, Griekenland) is een essentieel onderdeel van het asielrelaas van verzoekster. Het eerste asielrelaas van verzoekster benadrukt de geloofwaardigheid haar relaas. Het is net deze geloofwaardigheid die ter discussie wordt gesteld door de Commissaris-generaal. Hierin zit het belang voor de beoordeling van de asielaanvraag van verzoekster. Bovendien is het ontegensprekelijk van belang dat het CGVS de voorgaande asielaanvragen ter beschikking heeft, zodat een integrale beoordeling kan worden gemaakt. Ook in casu wordt verwezen naar de eerdere asielaanvraag van verzoekster. Verzoekster heeft de documenten van haar asielaanvraag in Griekenland niet meer, evenmin kan zij deze documenten zelf verkrijgen. Het CGVS heeft daarentegen de mogelijkheid navraag te doen bij de Griekse autoriteiten om de asielaanvraag van verzoekster te kunnen voegen in het dossier. Deze mogelijkheid heeft verzoekster niet. De eerste asielaanvraag van verzoekster is nu niet gevoegd in het dossier, zonder dat dit wordt verantwoord door de commissaris-generaal in de bestreden beslissing en terwijl de geloofwaardigheid van het relaas van verzoekster ernstig in twijfel wordt getrokken. Het is dan ook essentieel dat deze informatie wordt gevoegd in het dossier van verzoekster. Zulks is eveneens vereist vanuit een zorgvuldige besluitvorming, waartoe de Commissaris-generaal gehouden is. Door het voegen van de eerdere asielaanvraag van verzoekster kan worden aangetoond dat het relaas van verzoekster niet werd opgesteld om een loutere repatriëring te vermijden, maar dat haar asielrelaas oprecht is en geloofwaardig. Immers, het relaas van verzoekster zal worden bevestigd in de verklaringen die zij eerder heeft afgelegd bij de Griekse autoriteiten. Bovendien verkreeg verzoekster weldegelijk reeds een verblijfsdocument als vluchteling na haar asielaanvraag en dus na onderzoek door de Griekse autoriteiten. Verzoekster vraagt in huidige procedure het identieke.*

4. *Essentiële informatie ontbreekt in het administratief dossier om te oordelen over de geloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoekster en, bijgevolg, de toekenning van de asielstatus of de subsidiaire bescherming. Hierdoor miskent de Commissaris-generaal zijn wettelijke verplichting zoals omschreven in artikel 57/6/2 Vreemdelingenwet, aangezien hij moet nagaan of er ernstige aanwijzingen bestaan dat de verzoekende partij in aanmerking zou komen voor de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling, zoals bepaald in artikel 48/3, of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4. De bestreden beslissing is hierom onwettig.*

C. De nieuwe dreigtelefoon van O.(...)

5. *Door de Commissaris-generaal wordt in de bestreden beslissing verder gewezen op de eerste asielaanvraag van verzoekster. In de bestreden beslissing wordt geoordeeld dat de beoordeling van de*

eerste asielaanvraag van verzoekster "vast" zou staan. Men verwijst naar het arrest van uw Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 13 juni 2016, waarna men stelt: "U diende geen cassatieberoep in bij de Raad van State, bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste asielaanvraag". Deze vaststelling van de Commissaris-generaal is cruciaal. Net omdat de Commissaris-generaal stelt dat de beoordeling van de eerste asielaanvraag als "vast" moet worden beschouwd, wordt de bijkomende dreigtelefoon van O.(...) als ongeloofwaardig beschouwd {"Dit kadert echter volledig binnen de feiten die u aanhaalde in uw eerste asielaanvraag" - "In het kader van uw eerste asielaanvraag werd reeds geoordeeld dat.."). Verzoekster heeft evenwel, ook vandaag nog, de mogelijkheid tot het indienen van cassatieberoep tegen het arrest van 13 juni 2016. De beroepstermijn hiervoor bedraagt 30 kalenderdagen. Binnen deze vervalttermijn dient het verzoekschrift te worden neergelegd bij de Raad van State. Deze termijn was niet verstreken op het moment dat de bestreden beslissing werd genomen en dat is evenmin vandaag het geval. Het uitgangspunt van de Commissaris-generaal ter beoordeling van dit nieuwe element is derhalve foutief. De Commissaris-generaal beoordeelt het nieuwe element van verzoekster, met name de dreigtelefoon van O.(...), derhalve tegen een foutieve achtergrond. Ten onrechte wordt de beoordeling van de eerste asielaanvraag als "vast" beschouwd oftewel: buiten elke twijfel, waardoor het asielrelaas van verzoekster niet geloofwaardig zou zijn en de nieuwe dreigtelefoon van O.(...) evenmin een belang zou hebben.

6. Verzoekster wijst erop dat zij ten aanzien van het Commissariaat-generaal uiteengezet heeft zij vreest bij haar terugkeer naar Nigeria voor O.(...). O.(...) is de spilfiguur in het vertrek van verzoekster uit Nigeria. O.(...) is een Nigeriaanse vrouw. Zij was iemand die op regelmatige basis in het salon kwam, gelegen op de benedenverdieping van het huis waar verzoekster verbleef in Nigeria ("ze kwam er vaak. Bijna elke week"; gehoorverslag eerste asielaanvraag, pagina 19). Verzoekster was op dat moment uiterst ongelukkig over haar situatie. Zij verbleef in het huis, maar kwam nooit buiten, ze kende er niets {"Zocht u voordien al ander werk, een andere manier gezocht om daar weg te gaan? Neen. Waarom niet? Ik wist niet waar ik kon beginnen, ik kende er niets, ik ging niet buitengehoorverslag eerste asielaanvraag, pagina 20). Verzoekster was (sociaal) geïsoleerd. S.(...) zat soms in het salon (gevestigd in de benedenverdieping van het huis). Ze leerde op die manier O.(...) kennen. Zoals gezegd was O.(...) iemand die op zeer regelmatige basis in het salon kwam, bijna elke week. O.(...) was aanvankelijk erg vriendelijk tegen verzoekster, hetgeen in contrast stond met de omgeving waarin verzoekster verbleef. O.(...) kon op die manier vrij eenvoudig het vertrouwen winnen van verzoekster. Verzoekster was vooral erg blij dat zij iemand had die vriendelijk was tegen haar en waarmee zij kon praten en haar situatie uitleggen: "ze zei dat ze me zou helpen, ik legde mijn situatie en probleem uit Ik zei dat ik het beu was in het huis waar ik was." (gehoorverslag eerste asielaanvraag, pagina 20). O.(...) vertelde verzoekster dat ze kinderen had in Turkije, waarvoor zij kon zorgen terwijl zij ook kon werken in het Afrikaans restaurant dat toebehoorde aan O.(...). Dit was voor verzoekster een enorme opportuniteit {"Het was een kans voor mij"; gehoorverslag eerste asielaanvraag, pagina 20). Er waren verschillende gesprekken, dewelke uiteindelijk uitmondde in de beslissing van verzoekster om Nigeria te verlaten. Verzoekster was hierin inderdaad naïef, wat de commissaris-generaal haar ten onrechte kwalijk neemt. De commissaris-generaal verliest bij het nemen van de bestreden beslissing dan ook de feitelijke situatie van verzoekster uit het oog. Verzoekster kende niemand. Zij ging zelfs niet buiten en was (sociaal) geïsoleerd. Zij voelde zich uiterst ongelukkig en wou vooral weg van de plaats waar zij was. Vragen stelde verzoekster dan ook amper. De kans die zij kreeg was voor haar voldoende om deze te grijpen. Omdat O.(...) een vaste klant was en zeer lief was tegen haar, gaf dit verzoekster voldoende "vertrouwen" in een alternatief voor haar situatie. Het mag toch worden opgemerkt dat, indien verzoekster haar verhaal wil opsmukken, zij eender welke achternaam kon geven aan O.(...) en een heel verhaal kon vertellen over haar, waarvoor zij hebben gepraat, wat zij deed, haar lichaamsbouw, enzovoort. Verzoekster heeft dit niet gedaan. Zij had daarentegen een bijna blind vertrouwen in een vaste klant die haar een beter leven voorstelde. Het moet nogmaals worden benadrukt dat verzoekster in een erg ongelukkige situatie was verzeild geraakt. Zij wou weg en kreeg een uitweg {"een kans"; gehoorverslag eerste asielaanvraag, pagina 20 - "Ik dacht dat het een kans was voor mij"; gehoorverslag, pagina 22) aangeboden van O.(...). Zij stelde dan ook geen (gedetailleerde) vragen, vragen over reiskosten, enzovoort. De mogelijke uitweg was op zich voldoende overtuigend voor verzoekster. Verzoekster was bovendien in de waan dat O.(...) enkel goede intenties had met haar. Dit vormt de reden waarom verzoekster meermaals heeft benadrukt hoe "lief O.(...) aanvankelijk was: "ze leek me een lief persoon, de manier waarop ze praatte was heel lief (gehoorverslag eerste asielaanvraag, pagina 22). Dit is ook steeds het woord dat terugkomt wanneer zij over O.(...) spreekt: hoe lief zij was. De commissaris-generaal gaat hier bij het nemen van de bestreden beslissing aan voorbij door te concluderen dat een gebrek aan details een gebrek aan geloofwaardigheid zou betekenen. De feitelijke situatie verklaart nochtans de handelwijze van verzoekster, waarbij verzoekster bijna blindelings de geboden uitweg uit haar situatie van ongeluk en isolement aannam. O.(...) was "lief,

een positief gevoel, in schril contrast met hoe verzoekster zich voelde en de omgeving waarin zij verbleef.

7. Verzoekster vreest echter thans voor represailles vanwege O.(...) omdat verzoekster haar niet kon terugbetalen voor de "gemaakte reiskosten" (40 000 dollar). Dit bedrag eist O.(...) van haar op.

Omdat verzoekster die niet kon betalen, moest verzoekster voor haar "werken": "Ze vroeg me te werken, ik zei dat ik dat niet kon doen. Ze zei dat ik haar moest betalen, ze zei dat ik 40 000 moest betalen om me naar Turkije te brengen. Ik zei dat ik dat niet wist, dat we dat niet besproken hadden voor ik vertrok" (gehoorverslag eerste asielaanvraag, pagina 23). Verzoekster werd gedwongen om zich te prostitueren. Verzoekster weigerde, waardoor de relatie met O.(...) pijlsnel een andere wending nam. Deze wending in de relatie tussen verzoekster en O.(...) ging gepaard met fysiek geweld, waarbij verzoekster een snede in haar vinger opliep. Zij draagt hiervan nog een, zij het weliswaar klein, litteken.

Verzoekster beschreef dit fysiek geweld tijdens haar gehoor: "Het was 's nachts, ze zei me steeds dat ik moest gaan werken. Ze werd kwaad en sloeg me en beet ik mijn hand. Ik moest vluchten. Dat is hoe ik vertrokken ben." (gehoorverslag eerste asielaanvraag, pagina 24) - "ze sloeg me en heeft in mijn hand gebeten" (gehoorverslag eerste asielaanvraag, pagina 25). O.(...) was zowel fysiek als verbaal gewelddadig ten opzichte van verzoekster. Dit vormt een belangrijke grond van de vrees die verzoekster heeft. Deze vrees is gegrond: "ik ben bang dat iemand die me ziet in Nigeria; ze het haar zouden zeggen en dat ze me iets slechts doen". Verzoekster heeft O.(...) gedurende de tijd die zij doorbrachten dan ook werkelijk leren kennen: "dit soort mensen zijn heel wicked en gevaarlijk. Als ze me ziet kan ze me iets aandoen, me vermoorden of iets slechts." (gehoorverslag eerste asielaanvraag, pagina 26). Van een helpende hand was geen sprake meer. Integendeel, de hand had verzoekster ondertussen zeer goed vast. Verzoekster zat in de greep van O.(...). Zij was haar iets verschuldigd: een bedrag van 40 000 dollar. De vrees van verzoekster gaat dus verder dan enkel en alleen een "aanvoelen" (waarmee de commissaris-generaal bijna lijkt te stellen dat verzoekster zich maar iets wijsmaakt). De vrees van verzoekster is gefundeerd. Zij werd eerder al fysiek en verbaal aangevallen door haar. Sophia draagt hiervan tot op vandaag nog de sporen van (litteken). In het bijzonder wijst verzoekster dan ook op het fysiek geweld dat zij moest ondergaan. Het gaat dan ook niet om een louter "aanvoelen". De vrees is gefundeerd en gebaseerd op eerdere ervaringen na zowel fysiek als verbaal geweld.

8. Deze vrees is ook heden aanwezig. De situatie is niet veranderd. Dat O.(...) haar niet vergeten is, blijkt uit het feit dat zij haar nog steeds belt. De woorden dat verzoekster zich niet eeuwig kan verstoppen zijn niet mis te verstaan. De nieuwe dreigtelefoon die de grootmoeder van verzoekster mocht ontvangen, hetgeen S.(...) heeft aangehaald tijdens haar nieuwe asielaanvraag, past hier volledig in. Verzoekster verblijft momenteel in België en heeft het voordeel van de (fysieke) afstand. Dit voordeel moet zij opgeven bij een terugkeer naar Nigeria, waarmee de commissaris-generaal ook geen rekening houdt. Bovendien vreest verzoekster de (financiële) slagkracht van O.(...): "Ze heeft geld, in Afrika kan je alles doen als je geld hebt, als er geen hebt kan je niets doen. Zij zal kunnen doen wat ze wilt, daarom wil ik niet terug naar Afrika" (gehoorverslag eerste asielaanvraag, pagina 28). Verzoekster heeft deze middelen daarentegen niet. Deze elementen zijn fundamenteel en staven de vrees van verzoekster.

9. De verzoekende partij draagt de bewijslast van haar asielrelaas. Zij voldoet aan deze bewijslast door het voorbrengen van documenten en het afleggen van verklaringen die haar asielrelaas onderbouwen, waarna het de Commissaris-generaal toekomt deze elementen te onderwerpen aan een gedegen onderzoek. Door verzoekster werden deze verklaringen afgelegd, waarna het aan de Commissaris-generaal toekomt een zorgvuldig onderzoek te verrichten. Commissaris-generaal beoordeelt het nieuwe element van verzoekster, met name de dreigtelefoon van O.(...), derhalve foutief. Ten onrechte wordt de beoordeling van de eerste asielaanvraag als "vast" beschouwd oftewel: buiten elke twijfel, waardoor het asielrelaas van verzoekster niet geloofwaardig zou zijn. Bovenstaande uiteenzetting maakt het tegendeel duidelijk. Bovendien kan niet worden ontkend dat de nieuwe dreigtelefoon van O.(...) het actueel karakter van de vrees van S.(...) illustreert. De Commissaris-generaal heeft geen zorgvuldig onderzoek verricht. Door de bestreden beslissing, miskent de Commissaris-generaal zijn wettelijke verplichting zoals omschreven in artikel 57/6/2 Vreemdelingenwet. Door de Commissaris-generaal wordt op een onzorgvuldige wijze nagaan of er ernstige aanwijzingen bestaan dat de verzoekende partij in aanmerking zou komen voor de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling, zoals bepaald in artikel 48/3, of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4. De bestreden beslissing is hierom onwettig.

D. Het litteken van verzoekster als bewijs van fysiek geweld

10. Tenslotte werd door verzoekster bij haar tweede asielaanvraag gewezen op het litteken dat zij draagt op haar hand. Dit litteken is het resultaat van fysiek geweld dat zij moest ondergaan van O.(...) [supra, punt C). In de beslissing van de Commissaris-generaal staat hierover, hoewel dit uitdrukkelijk werd aangehaald door verzoekster in haar tweede asielaanvraag, evenwel niets te lezen. Hierdoor miskent de Commissaris-generaal zijn wettelijke onderzoeksverplichting zoals omschreven in artikel

57/6/2 Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal moet nagaan of er ernstige aanwijzingen bestaan dat de verzoekende partij in aanmerking zou komen voor de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling, zoals bepaald in artikel 48/3, of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4. Dit betekent dat de Commissaris-generaal de nieuwe elementen die werden aangehaald door verzoekster moet beoordelen om te voldoen aan deze wettelijke onderzoeksplicht. Aan de wettelijke opdracht is door de Commissaris-generaal niet voldaan, waardoor de nietigverklaring van de bestreden beslissing zich opdringt. Minstens blijkt dat, door de motieven inzake dit onderzoek niet uitdrukkelijk weer te geven in de bestreden beslissing, de verwerende partij voorbijgaat aan het feit dat zij gehouden is tot een uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en dit overeenkomstig de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en overeenkomstig artikel 62 van de Vreemdelingenwet. De belangrijkste bestaansreden van deze formele motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (RvS 18 januari 2010, nr. 199.583, Staelens). Dit is thans niet mogelijk, gelet op de bewoordingen in de bestreden beslissing. Gelet op deze vaststelling, dient een schending van artikel 62 Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet inzake de formele motivering van bestuurshandelingen.

E. Conclusie

11. Het oordeel van de Commissaris-generaal over tweede asielaanvraag van de verzoekende partij kan ernstig in vraag worden gesteld, zoals hierboven aangegeven. Minstens een herbeoordeling dringt zich op, rekening houdende met bovenstaande bemerkingen. De verzoekende partij benadrukt dat zij een objectief en wettelijk oordeel mogen verwachten dat er ernstige aanwijzingen bestaan dat de verzoekende partij in aanmerking zou komen voor de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling, zoals bepaald in artikel 48/3, of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4."

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2.1. Waar verzoekster betoogt dat de bestreden beslissing niet duidelijk aangeeft waarom er geen sprake zou zijn van nieuwe elementen en dat de bestreden beslissing enkel meent dat de elementen niet overtuigen zonder ze daadwerkelijk te onderzoeken, kan zij niet worden gevolgd en gaat zij voorbij aan de pertinente overwegingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waar deze met betrekking tot de door verzoekster afgelegde bijkomende verklaring in het kader van haar huidige asielaanvraag oordeelt als volgt:

"In casu komt het Commissariaat-generaal tot de slotsom dat u geen dergelijke elementen naar voren brengt. U verklaart enkel en alleen dat uw grootmoeder opnieuw een dreigtelefoontje zou hebben ontvangen vanwege O.(...). Dit kadert echter volledig binnen de feiten die u aanhaalde in uw eerste asielaanvraag, wat als ongeloofwaardig werd beoordeeld. Het gegeven dat u aanhaalt dat uw grootmoeder opnieuw een dreigtelefoon zou hebben ontvangen verandert niets aan deze beoordeling, gezien dit op geen enkele manier een ander licht werpt op het door u geopperde asielrelaas. In het kader van uw eerste asielaanvraag werd reeds geoordeeld dat gezien er aan de manier waarop u Nigeria verliet reeds moeilijk geloof kan worden gehecht, ook de represailles die u vreest vanwege O.(...) omdat u haar niet kon terugbetalen voor de gemaakte reiskosten op de helling komen te staan. Deze beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tot de zijne gemaakt. Er wordt niet ingezien hoe uw loutere verklaring dat uw grootmoeder opnieuw zou zijn opgebeld deze beoordeling teniet kan doen. Waar u aanhaalt **in Griekenland om dezelfde feiten te zijn erkend als vluchteling** en dat dit gemakkelijk kan worden nagegaan dient te worden opgemerkt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen reeds oordeelde dat het ontbreken van dit asioldossier een correcte beoordeling van uw asielrelaas niet in de weg staat. Daarenboven weerhoudt niets u er van de volgens u essentiële elementen uit deze eerdere Griekse asielaanvraag kenbaar te maken. Aangezien u nalaat dit te doen kan niet worden ingezien welke concrete elementen uit uw Griekse asioldossier dermate essentieel zouden zijn dat zij dienen te worden toegevoegd aan het administratief dossier teneinde een correcte beoordeling te kunnen maken van uw asielaanvraag in België. **Uit uw asioldossier blijkt verder dat u een procedure doorliep bij PAG-ASA om erkend te worden als een slachtoffer van mensenhandel.** Hoewel zij oordelen dat uit uw verklaringen blijkt dat u slachtoffer zou zijn geweest van mensenhandel met seksuele uitbuiting in Turkije is ook hun inschatting niet in staat de eerdere beoordeling van het Commissariaat-generaal te wijzigen. In de eerste plaats baseren ook zij

zich louter op uw verklaringen, waarvan zij bovendien aangeven dat deze vaag bleven. Hun loutere inschatting van de feiten zijn dan ook niet in staat de inschatting van het Commissariaat-generaal te wijzigen en de geloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.(...)”

De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekster haar tweede asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die zij naar aanleiding van haar eerste asielaanvraag heeft uiteengezet. In 's Raads arrest nr. 169 636 van 13 juni 2016 werd inzake verzoeksters eerste asielaanvraag onder andere geoordeeld dat geen geloof wordt gehecht aan de wijze waarop verzoekster haar land verliet, noch aan het feit dat zij enige vervolging zou dienen te vrezen bij terugkeer naar haar land van herkomst. De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een tweede asielaanvraag, de beslissing met betrekking tot de eerste asielaanvraag nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

Het enige nieuwe element dat door verzoekster wordt aangevoerd is de bewering dat O.(...), de vrouw voor wie zij op de vlucht zou zijn, een dreigtelefoon pleegde naar verzoeksters grootmoeder en stelde dat zij verzoekster zou vermoorden bij terugkeer naar Nigeria. O.(...) zou tevens verzoeksters grootmoeder hebben bedreigd. Verzoekster beweert voorts dat zij om dezelfde feiten in Griekenland in 2010 asiel had gekregen.

2.3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: “Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.4. Verzoekster legt geen nieuwe documenten neer en met betrekking tot de door haar naar aanleiding van haar tweede asielaanvraag afgelegde verklaringen, kan de Raad slechts vaststellen dat de verklaringen die verzoekster aflegt betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat zij in het kader van haar vorige aanvraag heeft uiteengezet.

Verzoeksters eerste asielaanvraag werd door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen afgewezen wegens een gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd.

Het gegeven dat verzoekster bijkomende verklaringen aflegt en daarbij beweert dat zij en ook haar grootmoeder opnieuw worden bedreigd door O. is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. Er kan immers niet worden ingezien om welke reden een herhaling van dezelfde ongeloofwaardige asielmotieven, zonder objectieve bewijzen, in een opeenvolgende asielaanvraag erop zou wijzen dat deze motieven wel degelijk geloofwaardig zouden zijn.

2.5. In de mate verzoekster in het verzoekschrift stelt dat zij in Griekenland een asielaanvraag indiende in 2010 en verblijfsdocumenten verkreeg als vluchteling, stelt de Raad vast dat verzoekster niet verder komt dan blote beweringen en zelfs geen enkel begin van bewijs indient dat zij onder de naam M.S. een asielaanvraag indiende en een verblijfstitel kreeg en dat zij de persoon M.S. is die een verblijfstitel als vluchteling heeft gekregen. Dit klemt des te meer nu redelijkerwijs kan aangenomen worden dat een asielzoeker die erkend werd als vluchteling in Europa dit klaar en duidelijk stelt in een asielaanvraag die hij/zij in België indient nadat hij/zij betraapt wordt op en vastgehouden wordt voor illegaal verblijf, wat *in casu* niet het geval is. Daarenboven kan eveneens aangenomen worden dat hij/zij in het bezit is van documenten waaruit de erkenning als vluchteling blijkt, wat *in casu* evenmin het geval blijkt. De Raad kan slechts opnieuw vaststellen dat verzoekster sinds 2013 illegaal in België verblijft, en overgaat tot het indienen van een asielaanvraag wanneer zij wordt vastgehouden voor illegaal verblijf.

2.6. Hoe dan ook, in het kader van verzoeksters eerste asielaanvraag werd reeds geoordeeld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan haar asielmotieven en voorgehouden vervolgingsfeiten. Zo wordt in voornoemd arrest het volgende gesteld:

“(…)Wat betreft verzoeksters motieven om haar land van herkomst te verlaten, wordt in de bestreden beslissing terecht als volgt gemotiveerd: “Voorts verklaart u uw land van herkomst verlaten te hebben omwille van puur economische motieven, namelijk u verklaart te zijn vertrokken om voor uw broers en zussen te kunnen zorgen. U verklaart expliciet dat er niets anders was dat er voor zorgde dat u het land wou verlaten (gehoorverslag CGVS p.25). U verklaart weliswaar eveneens niet goed te zijn behandeld door uw vader en uw stiefmoeder maar sinds u naar Lagos vertrok, rond 2004, geen enkel

contact meer met hen te hebben gehad (gehoorverslag CGVS p.14-16), zodat dit onmogelijk enige aanleiding kon vormen om uw land van herkomst te verlaten. U haalt eveneens aan slecht behandeld te zijn door de familie waar u werkte (gehoorverslag CGVS p.10-11). U overwoog echter op geen enkel ander moment ander werk te zoeken, terug te keren naar uw grootmoeder of naar de politie te stappen om dit aan te klagen (gehoorverslag CGVS p.11 en p.20). Wat betreft de verkrachting die u in deze context aanhaalt dient te worden aangestipt dat ook hier moeilijk geloof kan worden aan gehecht. Wanneer u om verduidelijking wordt gevraagd omtrent deze feiten blijft u namelijk uiterst vaag. Wanneer u gevraagd wordt wat er precies gebeurde en wanneer dit dan wel voorviel geeft u geen enkele verduidelijking. U geeft aan dat dit misschien 's nachts gebeurde en u toen misschien al vijf jaar bij deze familie verbleef. U slaagt er zelfs niet in aan te geven hoe vaak een dergelijke ingrijpende gebeurtenis zou hebben plaatsgevonden, u verklaart dat het twee of drie keer heeft plaatsgevonden. Minstens kan worden verwacht dat men zich duidelijk voor de geest kan halen hoe vaak men een verkrachting diende te ondergaan. U blijft dan ook zodanig vaag met betrekking tot deze gebeurtenissen dat deze moeilijk voor waar kunnen worden aangenomen. Ook hier heeft u daarenboven geen enkele poging ondernomen om de situatie aan te vechten. U sprak er met niemand over en ging niet naar de politie (gehoorverslag CGVS p.10- 11). Bovendien verklaart u dat deze familie geen wil heeft om u nog op te zoeken. Uw grootmoeder heeft één keer ruzie met hen gehad omwille van uw behandeling maar hoorde daarna niets meer van hen (gehoorverslag CGVS p.27). Ook uw werk en behandeling bij deze familie kan dan ook bezwaarlijk als een motief voor uw vertrek worden beschouwd. **De door u ingeroepen economische motieven om Nigeria te verlaten vallen dan ook niet onder de criteria van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen.** Het artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag stelt immers dat een vluchteling een persoon is "die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren". De Raad ontwaart in onderhavig verzoekschrift geen enkel inhoudelijk verweer tegen deze pertinente motieven. Deze dienen dan ook als vaststaand te worden beschouwd en worden door de Raad tot de zijne gemaakt. Aangaande haar vrees voor O., komt verzoekster in onderhavig verzoekschrift niet verder dan het herhalen van haar verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissarisgeneraal. Zij tracht aan te tonen dat haar naïviteit niet onbegrijpelijk is en dat minimaliseert de terechte opmerking in de bestreden beslissing dat het niet aannemelijk is dat zij na vier gesprekken met een voor haar aanvankelijk onbekende vrouw en zonder terdege na te gaan onder welke omstandigheden zij diende te werken, haar land van herkomst zou verlaten. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat het verlaten van het land van herkomst voor verzoekster enige reflectie en onderzoek met zich meebrengt en dat zij zich dus terdege tracht te informeren, zelfs al is haar situatie in haar land van herkomst in haar ogen verre van ideaal. Dit klemmt des te meer daar achteraf blijkt dat O. haar een rad voor de ogen draait en zij omwille van de bedreigingen van O. in Europa internationale bescherming vraagt. Dat verzoekster gedurende ruim zes jaar heeft nagelaten zich verder te informeren omtrent O. of geen afdoende verklaring kan bieden voor het feit dat zij dit heeft nagelaten, doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van haar asielrelaas. Het herhalen van haar verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal zijn dan ook geen dienstig verweer. Waar verzoekster verder wijst op fysiek geweld vanwege O. (snee in haar vinger) en het litteken dat zij hieraan zou hebben overgehouden, dient vooreerst vastgesteld dat verzoekster geen enkel medisch attest bijbrengt van dit litteken. Daarenboven kan bezwaarlijk worden aangenomen, mede gelet op het geheel van haar overige gebrekkige en ongeloofwaardige verklaringen, dat zij een snee in haar vinger overhiel aan fysiek geweld vanwege O.. Gezien het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt: **"Dienaangaande kunnen in de eerste plaats een aantal vraagtekens worden geplaatst bij de manier waarop u O. zou hebben ontmoet en wat er toe leidde haar te vertrouwen haar naar Europa te volgen.** U kon namelijk niet overtuigen wat u over de streep trok om haar uw problemen toe te vertrouwen terwijl u verklaart verder niemand over uw problemen te hebben verteld. U verklaart ongeveer vier keer met haar gesproken te hebben maar zich niet te herinneren hoe jullie eerste gesprek verliep (gehoorverslag CGVS p.19-20). U verklaart dat jullie nergens over hebben gepraat maar dat zij zei iemand te zoeken die haar kon helpen waarna u haar uw problemen heeft uitgelegd. Verder geraakt u niet verder dan te stellen dat zij heel lief praatte en om die reden uw vertrouwen won (gehoorverslag CGVS p.20). **Het is opmerkelijk te noemen dat u slechts vier keer met iemand zou praten, niet kan weergeven hoe die gesprekken verliepen, maar op basis van deze gesprekken de levensingrijpende beslissing zou nemen om haar te volgen en uw land van herkomst te verlaten.** Dit terwijl u in de zes jaar dat u bij de familie van M. verbleef nog nooit iemand over uw problemen heeft verteld. U kan slechts aangeven dat zij aardig was. Wanneer u wordt gevraagd of u geen navraag deed over haar in de buurt, verklaart u dat ook anderen zeiden dat zij een aardige dame was. U weet echter niet waar zij deze reputatie dan wel vandaan had (gehoorverslag CGVS p.21).

Bovendien verklaart u niet te weten of zij meestal in Turkije verbleef of in Nigeria (gehoorverslag CGVS p.21). Des te frappant hierbij is dat u zich zelfs haar familienaam niet meer kan herinneren (gehoorverslag CGVS p.19). Aangezien u reeds zes jaar bij de familie M. verbleef en zij een vaste klant was in het salon is het toch opmerkelijk dat u zelfs deze basisinformatie niet te weten kwam, zeker aangezien u verklaart dat zij er zo goed als wekelijks kwam (gehoorverslag CGVS p.19). **Verder blijkt uit uw verklaringen niet alleen dat u zich amper informeerde over de vrouw waarmee u het land zou verlaten, ook over uw werkbetrekking in Europa bleef u heel onwetend.** Zo weet u amper waar u zou tewerk gesteld worden, u verklaart te denken dat het in Istanbul was maar kunt dit niet met zekerheid stellen (gehoorverslag CGVS p.21). U verklaart evenmin enige afspraken te hebben gemaakt omtrent uw verloning. U verklaart dat zij u enkel verzekerde dat zij u maandelijks zou helpen om uw familie geld te sturen (gehoorverslag CGVS p.27). Aangezien u aangeeft dat u de stap om het land te verlaten enkel en alleen maakte om uw broers en zussen te kunnen onderhouden is het dan ook uiterst opmerkelijk dat u zich op geen enkel moment zou afvragen hoeveel u op deze nieuwe job zou verdienen en dat u hier zelfs niet naar vraagt. Zo komt het evenzeer opmerkelijk over dat u geen enkele afspraak maakte omtrent de kosten voor de reis naar Europa. U verklaart dat O. u in Nigeria helemaal niet over enige betaling voor de reis zou hebben gesproken. Noch zou u hier zelf naar geïnformeerd hebben. U verklaart dat u dacht dat u niets zou moeten betalen (gehoorverslag CGVS p.22). Gezien uw precaire economische situatie is het weinig aannemelijk dat u zich geen vragen zou stellen over de kostprijs wanneer u een dergelijke reis ondernam of dat u dit minstens ter sprake zou brengen om duidelijkheid te scheppen in wat er van u verwacht werd. **Het is dan ook weinig geloofwaardig dat u op basis van dergelijke vage en onvolledige informatie onbezonnen over uw toekomst zou besluiten en uw werk in Lagos opgeven.** Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt. Verder wordt er in de bestreden beslissing terecht op gewezen dat verzoekster niet aannemelijk weet te maken op welke wijze O. haar zou bedreigen, dan wel dat O. deze bedreigingen zes jaar later nog steeds ten uitvoer zou brengen: **“Gezien er aan de manier waarop u Nigeria verliet reeds moeilijk geloof kan worden gehecht komen ook de represailles die u vreest vanwege O. omdat u haar niet kon terugbetalen voor de gemaakte reiskosten op de helling. In de eerste plaats slaagt u er niet in te concretiseren wat zij dreigde te doen bij een weigering het door haar opgelegde werk uit te voeren.** U verklaart dat zij niet heeft gezegd wat zij zou doen indien u weigerde. Wanneer u aangeeft dat u schrik heeft dat O. u iets slechts zou aandoen wordt u gevraagd of zij daar iets over zei toen u nog bij haar verbleef, of zij u bedreigd zou hebben. U antwoordt niet echt maar dat u vreest dat zij u kwaad zou doen. Wanneer u vervolgens wordt gevraagd wat zij zei dat zij zou doen, verklaart u dat zij niets gezegd heeft (gehoorverslag CGVS p.25). **Het gaat dan ook enkel en alleen over een aanvoelen en assumpties van uwentwege dat zij effectief concrete acties zou ondernemen, vermoedens die u op geen enkele manier kan hard maken. U verklaart daarnaast verschillende telefoontjes van haar te hebben ontvangen** terwijl u in Griekenland verbleef en ook nog tijdens uw verblijf in België. Indien er al enig geloof kan gehecht worden aan het feit dat zij u, na zes jaar, nog steeds zou opbellen, kan dit evenmin beschouwd worden als een concrete aanwijzing dat u enige vrees voor vervolging zou dienen te koesteren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien geeft u zelf aan dat zij de laatste tijd zo goed als geen contact meer met u opneemt. In 2015 zou u slechts vier keer zijn opgebeld en ook uw grootmoeder zou sinds december 2015 niet meer zijn opgebeld (gehoorverslag CGVS p.26). **Indien er al enig geloof kan worden gehecht aan deze verklaringen, kan dit allerm minst als een bewijs worden beschouwd dat er concrete acties tegen u zouden worden ondernomen bij een terugkeer naar Nigeria.”** Ook deze motieven worden door de Raad tot de zijne gemaakt. Waar verzoekster in onderhavig verzoekschrift stelt dat zij in Europa en Turkije niet naar de autoriteiten stapte omdat zij geen legaal verblijf had, dient erop gewezen dat zij er eerder in haar verzoekschrift, alsook tijdens haar gehoor uitdrukkelijk op wees in Griekenland over documenten te beschikken die haar toelieten gedurende haar asielaanvraag in Griekenland te verblijven. Indien zij vlak na haar aankomst in België een asielaanvraag had ingediend, zou zij ook in België kunnen verblijven gedurende de asielprocedure. Dat zij gedurende drie jaar naliet dit te doen, terwijl zij wel degelijk van de mogelijkheid van een asielaanvraag op de hoogte was, is, zoals hoger gesteld, een negatieve indicatie voor haar algehele geloofwaardigheid. Zij slaagt er dan ook niet aan een afdoende verschoning te bieden voor haar nalaten zich te beroepen op de bescherming van de Europese autoriteiten.(...)”

In de mate verzoekster nog aanvoert dat er in het administratief dossier essentiële informatie ontbreekt, gelet op haar asielaanvraag in Griekenland, om te oordelen over de geloofwaardigheid, wijst de Raad naar het volgende in het voornoemd arrest nr. 169 636 naar aanleiding van verzoeksters eerste asielaanvraag:

“Waar verzoekster stelt dat essentiële elementen ontbreken in het administratief dossier omdat het dossier van haar asielaanvraag in Griekenland niet werd toegevoegd, dient erop gewezen dat niets verzoekster ervan weerhield deze volgens haar essentiële elementen uit deze eerdere Griekse asielaanvraag kenbaar te maken, zij het tijdens haar gehoor, zij het in onderhavig verzoekschrift. Verzoekster laat echter na dit te doen, zodat niet kan worden ingezien welke concrete elementen uit haar Griekse asiel dossier dermate essentieel zouden zijn dat zij dienen te worden toegevoegd aan het administratief dossier teneinde een correcte beoordeling te kunnen maken van haar asielaanvraag in België. In de bestreden beslissing wordt er overigens terecht op gewezen dat verzoekster in Griekenland, zonder hiervoor een redelijke verschoning te kunnen bieden, gebruik maakte van een valse naam, hetgeen niet getuigt van een houding die erin bestaat de asielinstanties zo correct mogelijke informatie te verschaffen.(...)”

2.7. Zo verzoekster voorhoudt dat het uitgangspunt van het CGVS foutief is nu de beroepstermijn om in cassatie te gaan tegen het arrest nr. 169 636 nog niet verlopen is en de beoordeling van de eerste asielaanvraag niet als “vast” beschouwd kan worden, kan zij niet worden gevolgd. De beslissing van het CGVS en het arrest van de Raad naar aanleiding van de eerste asielaanvraag zijn niet vernietigd en bij het indienen van een nieuwe asielaanvraag is het krachtens artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet de plicht van het CGVS om vooreerst na te gaan of er nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. Dit kan uiteraard enkel door een vergelijking met de elementen/gegevens en beoordeling van de eerste asielaanvraag.

2.8. Waar verzoekster nog voorhoudt dat O. de spilfiguur was in haar vertrek uit Nigeria, wijst de Raad er nogmaals op dat een loutere herhaling van ongeloofwaardige verklaringen, deze verklaringen niet geloofwaardig maken. Verzoekster kan bovendien het huidige verzoekschrift naar aanleiding van haar tweede asielaanvraag niet aanwenden om argumenten aan te brengen ter weerlegging van de motieven van de beslissing van de commissaris-generaal aangaande haar eerste asielaanvraag.

2.9. In de mate verzoekster nog verwijst naar een litteken op haar vinger en stelt dat dit het gevolg is van fysiek geweld door O. en de commissaris-generaal daarover niets zegt, is de Raad van oordeel dat dit weinig ernstig is nu blijkt dat verzoekster dit eveneens aanhaalde naar aanleiding van haar eerste asielaanvraag en ook daarover reeds werd geoordeeld in voornoemd arrest:

“Waar verzoekster verder wijst op fysiek geweld vanwege O. (snee in haar vinger) en het litteken dat zij hieraan zou hebben overgehouden, dient vooreerst vastgesteld dat verzoekster geen enkel medisch attest bijbrengt van dit litteken. Daarenboven kan bezwaarlijk worden aangenomen, mede gelet op het geheel van haar overige gebrekkige en ongeloofwaardige verklaringen, dat zij een snee in haar vinger overhield aan fysiek geweld vanwege O..(...)”

2.10. Tot slot wijst de Raad er nog op dat verzoekster beroep kan doen op de bescherming van de Nigeriaanse autoriteiten indien zij bescherming nodig zou hebben omwille van problemen die betrekking hebben op mensenhandel en prostitutie zoals blijkt uit 's Raads arrest nr. 169 636:

*“Tot slot wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt: **“Tot slot, maar niet in het minst, kon u niet aannemelijk maken dat u bij een terugkeer naar Nigeria niet zou kunnen rekenen op de bescherming van de Nigeriaanse autoriteiten of hun vertegenwoordigers.** Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier (EASO – Country of Origin Information Report, Nigeria, Seks trafficking of women – okt 2015) blijkt dat **mensenhandel in Nigeria wettelijk verboden** is en dat de Nigeriaanse overheid de laatste jaren blij heeft gegeven van een alsmaar striktere naleving van deze wet en van daadwerkelijke bestraffing van personen die betrokken zijn bij mensenhandel. Recentelijk vonden onder de Trafficking in Persons Act diverse veroordelingen van mensenhandelaren plaats, met gevangenisstraffen uiteenlopend van twee maanden tot 14 jaar. De maximumstraf voor mensenhandel met een minderjarige (onder de 18 jaar) is levenslang. **Daarenboven voorzien zowel de Nigeriaanse regering als diverse andere niet-gouvernementele organisaties in materiële en morele bijstand van slachtoffers van mensenhandel die naar Nigeria terugkeren.** Er is bovendien een federale organisatie die door de overheid in het leven werd geroepen en die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en reïntegratie van slachtoffers van mensenhandel, het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP). NAPTIP beschikt over een aantal opvangtehuizen, verspreid over het land. Zij zijn onder meer actief in Benin City, waar u van afkomstig bent. De slachtoffers zijn hier veilig. De grootste groep wordt gevormd door binnenlandse slachtoffers, maar het betreft ook een aanzienlijk aantal vrouwen dat*

vrijwillig is teruggekeerd uit het buitenland. Behalve NAPTIP beschikt ook een aantal ngo's over opvangtehuizen waar slachtoffers kunnen worden opgevangen en over half way homes, waar vrouwen een tijd kunnen verblijven voordat zij worden herenigd met familie of worden hervestigd. Bij NAPTIP zijn er geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die, na tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, te maken kregen met intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaren. **Hieruit blijkt dat u desgevallend bij terugkeer naar Nigeria mogelijk beroep zou kunnen doen op de autoriteiten of het NAPTIP voor wat eventuele bedreigingen vanwege O. betreft.** Wanneer u wordt gevraagd of het geen optie zou zijn om ter bescherming beroep te doen op een dergelijke organisatie bij een terugkeer naar Nigeria, geeft u aan deze organisaties niet te kennen en niet te geloven dat de overheid arme mensen helpt (gehoorverslag CGVS p.28-29). Dit biedt geen afdoende aanwijzing dat u in het geheel geen beroep zou kunnen doen op de bescherming die wel degelijk door de autoriteiten in uw land van herkomst wordt georganiseerd." Het rapport dat verzoekster bij haar verzoekschrift voegt (stuk 2) doet aan het voorgaande geen afbreuk. Nergens in dit rapport wordt melding gemaakt van restricties of voorwaarden die eraan zouden in de weg staan dat verzoekster een beroep zou kunnen doen op de bescherming van de Nigeriaanse autoriteiten en de aanwezige ngo's(...)"

2.11. In zoverre verzoekster nog artikel 3 EVRM geschonden acht, dient erop gewezen dat artikel 3 EVRM vereist dat verzoekster doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. Van ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing kan derhalve, met verwijzing naar de rechtspraak van het EHRM slechts gewag worden gemaakt indien de slechte behandeling een "minimum level of severity" bereikt, waarvan de beoordeling afhankelijk is van alle omstandigheden van de zaak (zie EHRM, *Ierland t. Verenigd Koninkrijk*, 18 januari 1978, § 162). Terzelfder tijd heeft het EHRM overwogen dat een loutere mogelijkheid op mishandelingen als gevolg van de onzekere situatie in een land, op zich geen aanleiding geeft tot een schending van artikel 3 van het EVRM (zie EHRM, *Fatgan Katani e.a. v. Duitsland*, 31 mei 2001 en EHRM, *Vilvarajah e.a. v. Verenigd Koninkrijk*, 30 oktober 1991, § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het EHRM beschikt slechts een algemene situatie beschrijven, de concrete beweringen van de verzoekende partij in een bepaalde zaak moeten gestaafd worden door andere bewijsmiddelen (zie EHRM, *Y. v. Rusland*, 4 december 2008, § 79; EHRM, *Saadi v. Italië*, 28 februari 2008, § 131; EHRM, *N. v. Finland*, 26 juli 2005, § 167; EHRM, *Mamatkulov and Askarov v. Turkije*, 4 februari 2005, § 73; EHRM, *Muslim v. Turkije*, 26 april 2005, § 68). In acht genomen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar vluchtrelaas en mede gelet op de informatie gevoegd aan het administratief dossier (adm. doss., eerste asielaanvraag, landeninformatie stuk 7, "EASO – Country of Origin Information Report, Nigeria, Seks trafficking of women – okt 2015"), zijn er geen redenen voorhanden om aan te nemen dat verzoekster in haar land van herkomst een reëel risico loopt een behandeling te ondergaan in strijd met artikel 3 EVRM.

2.12. Gelet op het voorgaande, kan verzoekster bezwaarlijk volhouden dat de door haar bijgebrachte nieuwe elementen, *in casu* een blote bewering, niet daadwerkelijk werden onderzocht. Uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt ontegensprekelijk dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij het nemen van de bestreden beslissing alle nieuwe elementen heeft betrokken die door verzoekster worden aangereikt, evenals elk relevant gegeven waarover hij zelf beschikt teneinde na te gaan of de nieuwe elementen de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekster voor de erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming in aanmerking komt. Verzoekster maakt op generlei wijze aannemelijk dat haar asielaanvraag en de door haar aangehaalde bewering niet op individuele wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rekening zou hebben gehouden met enig feit of gegeven dat de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen stellen.

2.13. Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.14. Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juli tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS